

DONDERDAG 14 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal wekelijks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De Indische reuven van Nederland.

Iets over de financiële aangelegenheden van het Rijk. — Wederlegging van Iets over de financiële aangelegenheden, door J. KRUSEMAN. — Beschouwing der kontrakten, in het jaar 1840 door het departement van koloniën gesloten met de Nederlandsche Handelmaatschappij, door J. KRUSEMAN.

II.

Het groote punt in kwestie tusschen den schrijver van *Iets* en den heer KRUSEMAN is: wat voordeliger voor Nederland geweest zou zijn, de afbetaling der Handelmaatschappij, volgens het voorstel van den heer VAN DEN BOSCH, dan wel de kontrakten met dezelve aangegaan door den heer BAUD.

In het *Iets*, hetwelk ook in duidelijkheid veel te wenschen overlaat, wordt dit verschil gesteld op f 8,079,166. Daarbij schijnt volstrekt geen acht gegeven op de omstandigheid dat, ware de Handelmaatschappij volgens het voorstel van den heer VAN DEN BOSCH afbetaald (door eene leening van 40 millioenen) de staat ten eeuwigen dage met eene rentebetaling van f 2,000,000 zou zijn bezwaard; terwijl volgens het thans aangegaan kontrakt, de staat, na verloop van negen jaren, geen dusdanige renten meer te betalen heeft. Overigens kan men een verschil van f 5,379,561, hetwelk in de *raming* der te verkrijgen prijzen bestaat, geenszins als een verschil van opbrengst aanrekenen. Omdat de heer VAN DEN BOSCH de eventuele verkoopprijzen hooger gelieft te *ramen* dan de tegenwoordige minister van koloniën, zou daarom toch de door hem voorgestane wijze van afdoening nog geen cent meer opbrengen dan die welke de hedendaagsche minister verkoos. Brengt de verkoop der produkten werkelijk zoo veel op als de heer VAN DEN BOSCH raamde, dan wordt natuurlijk het door den heer BAUD geraamde excedent met evenveel verhoogd.

Volgens den heer VAN DEN BOSCH (men zie zijnen brief als 1° bijlage achter *Iets* geplaatst), zou de verkoop der produkten in 1841, ware zijne bewuste leening van 56 millioenen aangenomen, hebben opgeleverd een netto provendu van f 39,675,463.32 of provisie voor de Handelmaatschappij, zonder die der factoren » 2,000,000.

Zuiver provendu f 37,675,463.32
Hiervan nu aftrekkende het verschil van de verkoopprijzen, berekend door den graaf VAN DEN BOSCH, en de vermoedelijke prijzen door den tegenwoordigen minister berekend, want daarmee heeft de leeningwet niets gemeen » 5,379,561.52

Wordt het zuiver provendu, volgens het plan van den heer VAN DEN BOSCH » 32,295,901.80.

Volgens de staten door den tegenwoordigen minister ingediend aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, zou dezelve hoeveelheid produkten, de kosten van vervoer, verkoop, en de commissie berekend volgens het door hem met de Handelmaatschappij gesloten kontrakt, opbrengen f 33,254,426.24 dus f 958,524.44 meer dan de berekening van den heer VAN DEN BOSCH, namelijk tegen gelijke veilingsprijzen.

Wat eindelijk betreft de provisie der factorij, in deze rekening niet begrepen, — de graaf VAN DEN BOSCH stelt daarvoor f 191,687.39.

Volgens de *Wederlegging*, bl. 10, zal dezelve thans belooopen . . . » 155,835.40.

Dit alles echter beslist de vraag niet: Wat voordeliger voor de Nederlandsche schatkist geacht moet worden, de afbetaling der Handelmaatschappij volgens den heer VAN DEN BOSCH, dan wel de kontrakten met haar aangegaan door den heer BAUD.

Deze vraag echter is niet te beslechten zonder eene volledige mededeeling der kontrakten; zonder te weten of, en zoo ja, welke andere verrekeningen, bepalingen, clausulen, geheime stipulatiën dezelve voorafgingen, vergezelden of gevolgd zijn.

Hieromtrent geven de onderhavige brochures geene voldoende ophelderingen of zekerheid, en daarom zijn zij, ter beoordeeling van het bedoelde vraagstuk van weinig waarde. Het heet, dat men de vraag voor de regtbank brengt van het bevoegd publiek; doch men behandelt het als had men de Tweede Kamer voor; men vraagt het op goed geloof, op halve inlichtingen, in het blinde dus, een oordeel af.

Een ieder overwege zelf. Toen de heer VAN DEN BOSCH aftrad, had de Handelmaatschappij eene vordering, die gebleken is 39 millioenen te bedragen. Ware zij toen afbetaald geworden en in het bezit van dat kapitaal gesteld, dan had zij daarvan in 9 jaren, zeer matig gerekend, 18 millioenen aan interessen kunnen trekken; zoodat zij over 9 jaren zou hebben bezeten:

f 39,000,000
» 18,000,000
—
f 57,000,000.

Daarvan zou zij hebben afgezien, om, overeenkomstig het thans met haar gesloten kontrakt, gedurende negen jaren f 5 millioenen te ontvangen! Dit is immers belagchelijk? En evenwel stelt men het telkens voor alsof zulks ware geschied.

Doch zoo is het niet geschied; er is meer geschied. Op bl. 11 van *Iets* leest men eenige opmerkelijke regelen, die in de *Wederlegging* niet worden tegengesproken, namelijk:

» Al verder is door het departement van koloniën aan de Handelmaatschappij ter goeder rekening afgegeven eene som van f 8,087,635.50, » om te worden verrekend tegen de gelden, door hare factorij te Batavia te storten, en ter kwij-

ting van zoodanige vorderingen, als niet door » het kapitalisatie-kontrakt zijn gedekt."

Ah, ha! Er waren dus nog vorderingen, die niet door het kapitalisatie-kontrakt gedekt zijn? Hoe veel is er van de acht millioenen ter goeder verrekening, hoe veel ter kwijting van zoodanige vorderingen, als niet door het kapitalisatie-kontrakt zijn gedekt, aan de Handelmaatschappij afgegeven?

Zoo begint de zaak begrijpelijker te worden; ter kwijting eener vordering van 39 millioenen:

1°. een kapitalisatie-kontrakt, waarbij bepaald wordt, gedurende 9 jaren, 5 millioenen aan de Handelmaatschappij te betalen;

2°. uit de hand, eene som van misschien 7 millioenen; want er wordt niet gezegd hoe veel er van de f 8,087,635.50, ter kwijting van zoodanige vorderingen, als niet door het kapitalisatie-kontrakt zijn gedekt, zijn afgegeven.

Doch die 5 millioenen, volgens het kapitalisatie-kontrakt gedurende 9 jaren uit te keeren, zijn daaronder de renten begrepen of niet? Dit is weder zeer duister.

In het *Iets* leest men, wel is waar, bl. 11: » Er » is in de eerste plaats een nieuw kontrakt met de » Handelmaatschappij gesloten, en daarbij aan de » zelve 5 millioenen jaarlijks aan rente en aflossing » harer vordering, die gebleken is 39 millioenen te » bedragen, toegezegd."

Doch in de *Wederlegging* van den heer KRUSEMAN, die hier wel het meest geloof zal verdienen, vermits zij met kennis van zaken en ten voordeele van het kapitalisatie-kontrakt is geschreven, leest men, bl. 19:

» De 40 millioenen (waarop de vordering was ge- » raamd) zijn niet afgelost, maar aan de Handel- » maatschappij is eene obligatie gegeven voor 39 » millioenen; de schuld zal, te rekenen van 1841, » in negen jaren worden afbetaald; men zal beta- » len renten à 5 pCt. 's jaars, ALLES uit het exce- » dent der Oost-Indische bezittingen, alzoo stellig » buiten bezwaar of garantie van het Rijk."

Dit gemis van garantie, waarop de heer KRUSEMAN drukt, bezwaart dus het kapitalisatie-kontrakt nog meer voor de Handelmaatschappij, en maakt anders, haar gunstige voorwaarden, des te waarschijnlijker.

De uitdrukking » 5 millioenen jaarlijks aan rente en aflossing" voorkomende op bl. 11 van *Iets* zou daarenboven overeen te brengen zijn met ons vermoeden, dat er, behalve de 5 millioenen jaarlijks, nog interessen aan de Handelmaatschappij zullen worden betaald, als men aandachtig naleest enige regelen, voorkomende op bl. 32 en 33 van de *Beschouwing der kontrakten*, door den heer KRUSEMAN, luidende als volgt:

» Dit batig slot (over het jaar 1840) moet nog » worden vermindert met een som van f 5,000,000, » welke het Indisch bestuur heeft aangenomen aan » de Handelmaatschappij, gedurende negen jaren, » jaarlijks te zullen betalen, in voldoening van door » hetzelfde van die Maatschappij tot ult^o 1839, » gesloten voorschotten en daar verschuldigde » renten."

Waarschijnlijk dus zijn het die renten welke onder de uitdrukking *aflossing en rente*, van de jaarlijksche 5 millioen sprekende, worden bedoeld.

Voor eene vordering van 39 millioen, wegens heillooze en onzes achtens onwettige voorschotten, zou de Handelsmaatschappij dus terugbekomen en gedeeltelijk reeds bekomen hebben, ten nadeele van Nederlands reventen uit Indië:

1°. De rente à 5 pCt. van een kapitaal, thans groot 39 millioen, jaarlijks met 5 millioen te verminderen.

2°. Eene jaarlijksche som van 5 millioen, gedurende 9 jaren.

3°. Eene afgifte van misschien 7 millioen, zoodanig *ter kwijting van zoodanige vorderingen als niet door het kapitalisatie-kontrakt zijn gedekt.*

4°. Wie weet welke, haar voordeelige doch de schatkist nadeelige stipulatiën bij het consignatie-kontrakt of anderzins.

Gelijk wij zeiden, kan over dit alles niet worden geoordeeld zonder eene volledige instructie der zaak.

Deze echter wil men verhoeden. Men, dat is de Handelsmaatschappij in de eerste plaats, met hare deelnemers en aanhangers, naardien de Handelsmaatschappij, onzes achtens, wel zal hebben gezorgd dat de bepalingen, welke zij met onze gelddrufstige regering aanging, voor haar voordeelig waren; vervolgens de tegenwoordige minister en de heer KRUSEMAN, die eene tweede brochure: *Beschouwing der kontrakten, in het jaar 1840 door het departement van koloniën gesloten met de Nederlandsche Handelsmaatschappij*, ter opzettelijke verdediging dier kontrakten, uitgaf; en waarin hij beweert dat de Staten-Generaal incompetent zijn om over derzelve verbindende kracht te oordeelen.

In een volgend artikel zullen wij de beweringen van de heer KRUSEMAN ter toetse brengen. Geenszins in de hoop van er eenig dadelijk nut mede te stichten en de Kamer aan te sporen om, na gedaan onderzoek, de kontrakten, mogten zij nadeelig voor 'lands belangen worden bevonden, te verbreken, of wel zulks onverwijld te doen, zoodra de vereischte inlichtingen en bescheiden mogten worden geweigerd; ó neen. Wij zijn te zeer overtuigd dat de Kamer, na hoe veel ook over de kontrakten te hebben gepraat en zich opzigtens dezelve te hebben voorbehouden, eindigen zal met dezelve zoo al niet goed te keuren, dan toch als een *fait accompli* of iets dergelijks te beschouwen, en, »om de nieuwe regering niet te bemoeijelijken,» of ten behoeve der »onschatbare eendragt,» en alzo dergelijke, dezelve in wezen laten zal. Onze bedoeling is alleenlijk, zonder eenig vooruitzigt op gelukkig gevolg, ook ten deze de waarheid bloot te leggen, en aan te toonen wat eene energieke vertegenwoordiging met alle regt, ja overeenkomstig hare waarachtige roeping, ten voordeele der natie zou kunnen doen. Dat de natie zich de invoering van zoodanige vertegenwoordiging niet meer aantrekt, moge zij zich verwijten als zij de gevolgen harer flauwheid nog gevoeliger ondervindt.

Buitenlandsche berigten.

DENEMARKEN.

Kopenhagen, 9 jan. Den 31sten december 1840 heeft Z. M. een besluit genomen opzigtens de aanstaande organisatie van het departement van buitenlandsche zaken, met het doel om de gewenschte bezuinigingen te geraken. Dienavolgens zal den 1sten januari 1841 de tweede secretaris van het departement, geheim-legatee-raad *Strike*, in genade zijn afscheid krijgen, en zal het getal der secretarissen aan het departement op drie worden vermindert. Opzigtens de gezantschappen en derzelve ondergeschikte beambten zal voor de toekomst eene vermindering plaats hebben. (*Posttids-Zeit*). — In Nederland daarentegen, waar men ook bezuinigingen aan het departement van buitenlandsche zaken verlangt, werden bijna gelijktijdig, — na ingenomen advies der schepenen van 's Gravenhage? — een half dozijn secretarissen in partibus aangeesteld.

PRUISSEN.

Berlijn, 8 jan. Buitenlandsche bladen gelieven sinds eenige weken hunne lezers te onderhouden over de bezorgdheid waarmede men hier een eerlang te verschijnen zoodanig Religie-Edict te gemoet ziet. Eenigen weten zelfs reeds zeker en uit stellige bron, dat dit Religie-Edict den koning ter bekrachtiging voorgelegd is, en dat het niets minder zou behelzen dan de weder-invoering eener strenge kerkelijke tucht, nieuwe bepalingen omtrent het vieren van den zondag en vooral beschikkingen nopens het regelmatig te kerk gaan van staatsdienaren en beambten. Wij, die hier te midden der overheid leven, door welke dergelijke dingen zouden moeten worden voorbereid, kunnen ons slechts verwonderen hoe zoodanige geruchten konden ontstaan, en vooral hoe men zo ligtzinnig in openbare bladen opnemen kon. Die geruchten namelijk zijn volstrekt valsch en van allen grond ontbloot. (*Staats-Zeit.*)

— Men leest in de *Staats-Zeitung*: Volgens officiële berigten is er den 3den dezer te Franenburg eene gruwelijke euveldaad gepleegd. De even eerwaardige als geachte bisschop van Ermland, *D. v. Hatten*, is, des avonds van gemelden dag, tusschen 6 en 7 ure, in zijne woning overvallen, vermoord en beroofd geworden; zijne bejaarde huishoudster die zich alleen bij hem in huis bevond, terwijl al zijne overige bedienden in den vesper waren, is mede zeer gevaarlijk gekwest. Men vond den bisschop met eene diepe wond aan het hoofd, door een hakmes toegebracht. Als vermoedelijke dader is een kleermakers-knecht, door den bisschop meermalen beweldadigd, doch om herhaaldelijk slecht gedrag en diefstal uit zijne gunst geraakt, in hechtenis genomen. De gearresteerde ontkent alles.

— De *Kölnische Zeitung* meldt uit Berlijn: Betrekkelijk het handelsverdrag tusschen de tol-staten en het koninkrijk der Nederlanden vernemen wij, dat van wege de eerste verscheiden veranderingen zullen worden voorgesteld, van wier aanneming van Nederlandsche zijde het alsdan afhangen zal of het verdrag nog langer zal bestaan dan niet. Over het algemeen zijn onze kooplieden tegen hetzelfde gestemd, naardien zij beweren dat Holland zich van oudsher ten koste van ons vaderland verrijkt en den bloei des Duitschen handels steeds hinderenissen in den weg gelegd heeft. Van groot belang voor Noord- en Zuid-Duitschland zal het zijn, te vernemen, dat men voornemens is van Ratibor een spoorweg te leggen, die zich aan de Ferdinand-Noordbaan aansluit, zou, waardoor met der tijd eene regtstreeksche spoorweg-gemeenschap tusschen Weenen en Berlijn plaats hebben zal. Voor de ijzerbaan van Breslau naar Ratibor zijn reeds twee derde der aandeelen ingeschreven, zoodat het geen twijfel meer lijdt of dezelve zal tot stand komen.

Dusseldorp, 9 jan. Gisteren werd op het raadhuis alhier eene vergadering van fabrikanten en industriëlen gehouden, ten einde te raadplegen hoe men het lot der arbeidende klasse, zoowel in een zedelijk opzigt als inzonderheid door verzekering van haar levens-onderhoud zou kunnen verbeteren. De zitting werd geopend door den president der kamer van koophandel, met eene redevoering waarin hij het nut ontwikkelde van een op te rigten genootschap ten behoeve van het bedoelde einde.

Daarna hield de regerings-assessor *Quentin* een voordragt over den toestand der arbeidende klassen in onzen tijd en de doelmatigste middelen om dien te verbeteren. De talrijke vergadering besloot eenparig dat in deze stad een genootschap behoorde te worden opgericht, hetwelk zich de verwezenlijking van dit doel ten taak stellen en alle krachten inspannen zou om middelen op te sporen en aan te wenden, ten einde aan het groot getal geringe arbeiders eene betere toekomst te openen. (*Duss. Zeit.*)

De *Hannoversche Zeitung* berigt uit Munster: Naar men verneemt, is den aartsbischop van Keulen, vrijheer *Droste zu Fischering*, namens den koning, door den gouverneur onzer provincie herhaaldelijk aangevraagd: of hij er zich toe zou willen verstaan, voortaan als kardinaal te Rome te leven en afstand te doen van zijn aartsbisdom, waartegen Pruisen hem een jaarlijksch inkomen van 20,000 rijksd. zou verzekeren. De aartsbischop heeft geantwoord, dat hij de beslissing dier vraag geheel aan het oordeel van den paus overliet. Daarop werd de graaf van *Brühl* naar Rome gezonden, waar hij den 19den december aangekomen is.

ENGLAND.

Londen, 8 jan. De *Morning Chronicle* juicht over de groote daden, welke, volgens de Oostindische brieven, door de Britsche vloot in Sina, en door de Britsche troepen in Afghanistan bedreven zijn.

De *Morning Herald*, ofschoon sedert lang van gevoelen, dat de oorlog met Sina niet regtvaardig is, en dat Grootbritanje geen regt had, om in Afghanistan

tusschen beiden te komen, verheugt zich toch in den voorespoed der Britsche wapenen, te land en te zee; hij roemt het tegenwoordig ministerie gelukkig, wegens het slagen van al deszelfs ondernemingen, en twijfelt niet, of de onderhandelingen in Sina zullen de betrekkingen met dat land weldra op beteren voet, dan ooit te voren, brengen; terwijl met de onderwerping van *Dost-Mahomed* en de overgave van zijn persoon, tevens de grootste hinderpaal voor de bevrediging van Afghanistan uit den weg geruimd is.

De *Morning Post* daarentegen begrijpt, dat er nog niets gedaan is, dat er nog geene overwinning in Sina behaald, nog geen verdrag gesloten is; dat de ontrangen tijdingen slechts geruchten en vooronderstellingen zijn, en dat er nog niets zeker is, dan alleen, dat de onderhandelingen gaande waren tusschen admiraal *Elliot* en den mandarijn van den rooden knoop. Dat blad beklagt het, dat de admiraal waarschijnlijk geene genoegzame magt in de Geele Zee heeft, om met nadruk te handelen; anders zou hij de voorwaarden niet toegegeven hebben, om de onderhandelingen uit te stellen, tot dat *Lin* gehoord zal zijn, en om dezelve naderhand op grooteren afstand van de hoofdstad voort te zetten. Anderen, daarentegen, schrijven dit toe aan een gevoel van regtvaardigheid, en de aannadering van het barre jaargetijde.

FRANKRIJK.

Parijs, 9 jan. De commissie voor de fortificatiën is heden vergaderd geweest, en heeft in den tijd van vier uren haren arbeid ten einde gebracht. Morgen zal zij de voorlezing aanhooren van het rapport, hetwelk maandag in openbare zitting aan de Kamer zal worden medegedeeld.

— De *Moniteur* is heden zonder officieel gedeelte verschenen. Men vindt in dit blad overgenomen het gisteren avond door den *Messenger* medegedeelde berigt, hetwelk het op 8 december onder bevel van *Ibrahim-pacha* nabij Damaskus vereenigde leger op 40,000 man geregelde en 30,000 man ongeregelde strijders begroot. Genoemde stad bevond zich nog in zijne magt.

— Sinds langen tijd heeft men hier zoo veel sneeuw niet zien vallen als gisteren; ook dezen nacht heeft het gesneeuwd; de grond is thans met eene sneeuwlaag van 30 tot 40 centimètres dikte overdekt. Al de wegen zijn voor rijtuigen onbruikbaar geworden en ook de koeriers ondervinden vertraging.

— Het *Moniteur* heeft op het oude emplacement der Oostenrijksche ambassade, rue St. Dominique St. Germain, een kolossaal paleis doen bouwen. De voorvertrekken zullen tot bureaux worden ingerigt om aldaar het Parijsche bankiershuis te vestigen. De eigenlijke woning van den eigenaar is meer naar achteren naar den kant der Invaliden en is zeer kunstig aangelegd en versierd; waar vroeger de kerk St. Valere stond zijn thans stallen en manèges voor 100 paarden; midden voor dit paleis bevindt zich een onmetelijke tuin, die naar den kant der straat Grenelle wordt bepaald door rotsen, onder welke een ijskelker is aangelegd. Dit paleis heeft meer dan twee millioen gekost.

— De *Moniteur* behelst een rapport van den marschalk *Valée*, van den 22den december, wegens de krijgsverrigtingen in de provinciën Medeah en Oran, sedert den 10den dier maand. Zij zijn van geen ander dan plaatselijk belang. De bisschop van Algiers is zeer werkzaam, om de geestelijke belangen van Algerie op een' goeden voet te brengen.

— De staat der Fransche bank, gedurende het tweede halfjaar 1840, wordt heden door den *Moniteur* bekend gemaakt. De winsten hebben bedragen fr. 4,727,783,98. Een beoep van fr. 459,640,057 is gedurende dien tijd gedisconteerd, waarvan het disconto fr. 2,951,480,43 heeft bedragen.

— Men vernemt uit Perpignan, dat de Carlistische uitgewekenen van de amnestie gebruik maken. Eenige honderden zijn reeds naar Spanje teruggekeerd, nadat zij den eed van getrouwheid aan H. M. de koningin *Isabella* in handen van den Spaanschen consul te Perpignan hadden afgelegd.

— Er zijn tijdingen uit Westindië, houdende, dat de koloniale raad van Guadeloupe en die van Martinique, op 5 november, door de gouverneurs dier beide koloniën zijn geopend. De aanspraken der beide koninklijke commissarissen behelzen niets, dat voor het buitenland van eenig belang kan geacht worden, als slechts handelende over de inwendige rust, welke die koloniën genieten, en over den meer of min benardten toestand der koloniale financiën.

— Nog is het niet met zekerheid bekend, wanneer het regtseding van *Darmes* voor het gerechtshof der pairs zal worden geopend. Waarschijnlijk zal het tot

in februari worden nitgesteld. — Een zijner medepligtigen, met name *Borel*, is naar Neufchâtel in Zwitserland gevlugt, doch aldaar, op de vordering van de Fransche regering, aangehouden en uitgeleverd. Het schijnt, dat het bewind van Neufchâtel op deze uitlevering het regt zal gronden, om van zijne zijde ook uitleveringen van staatkundige misdadigers van de zijde van Frankrijk te kunnen vorderen; — iets, 't welk, gemerkt de naauwe betrekking van Pruisen tot Neufchâtel, ongelegenheden zoude kunnen baren.

BELGIE.

Brussel, 11 jan. Onze beroemde en ook buitenlands naar waarde geschatte landgenoot, de conservateur van het observatorium, de heer *A. Quetelet*, is door de koninklijk Deensche akademie te Kopenhagen tot corresponderend lid benaemd.

— Op de vaart, naast de *Allée-Verte*, heeft dezer dagen een zonderling schouwspel plaats gehad, dat veel volk trok. Twee jonge vrouwen hebben op schaatsen om het snelst gereden. De eindpaal was aan het gehucht *de Drie Fonteynen*. *Henriette de Voocht* heeft dien afstand in 15 minuten afgelegd en den prijs behaald. Dit ijsvermaak schijnt dus ook bij ons onder de schoone sekse meer opgang te maken.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 12 jan. Het besluit van 5 juli 1836, betrekkelijk de afgescheidenen, is door Z. M. gewijzigd geworden. Wij deelen dat besluit hieronder in zijn geheel mede.

Wij WILLEM II, bij de gratie Gods, koning der Nederlanden, enz., enz., enz.

Op onderscheidene rapporten van onzen minister van staat, belast met de generale directie van de zaken van de hervormde kerk, enz., en van onzen minister van justitie op een aantal verzoeken van afgescheidenen van het hervormd kerkgenootschap om erkenning en toelating als christelijke afgescheidene gemeenten.

Den raad van state gehoord. (Advies van den 4den januari dezes jaars n° 15.)

Willende doen ophouden de klagten over de toepassing van het koninklijk besluit van den 5den juli 1836. (*Staatsblad* n° 42.)

Hebben goedgevonden en verstaan:

Onder wijziging van § a. van het tweede gedeelte van opgemeld besluit en bij interpretatie van hetzelfde bij deze vast te stellen, dat afgescheidenen van het hervormd kerkgenootschap, welke zich als eene christelijke afgescheidene gemeente zouden verlangen te vestigen, zich aan ons ter toelating en erkenning als zoodanig kunnen verzoeken bij een schriftelijk en individueel ondertekend adres, vergezeld van de bijlagen, hierna volgende:

a. De reglementen en kerkelijke organisatie der op te rigten gemeente;

b. Een certificaat van het hoofd van het plaatselijk bestuur hunner woonplaats, dat het gebouw, het bijzonder huis of eenig gedeelte van hetzelfde door de adressanten, hetzij in eigendom of wel in huur of gebruik verkregen, wat deszelfs ligging aangaat, geschikt is tot de uitoefening van hunne openbare eeredienst, en dat het verlangde gebruik geen hinder voor andere godsdienstige gezindheden of stoornis der publieke orde en veiligheid te duchten is.

c. Eene verklaring dat zij in de kosten van hunne eeredienst, mitsgaders in de verzorging van hunne behoeften, buiten bezwaar van het rijk, zullen voorzien. Zulke achter deswege geen andere waarborg worden gevorderd.

En d. gelijke verklaring, dat zij nimmer eenige aanspraak zullen maken op de bezittingen, inkomsten en regten van het hervormde kerkgenootschap, of van enige andere godsdienstige gezindheid en aan de wetten van den staat zullen gehoorzamen.

Onze minister van staat, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde en andere eerediensten, zal zorg dragen voor de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan onze ministers van justitie en van binnenlandsche zaken tot informatie en narigt, alsmede aan den raad van state tot informatie, en hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, 9 jan. 1841. (get.) WILLEM.

De minister van staat, belast met de generale directie voor de zaken der hervormde en andere eerediensten,

(get.) *J. Pallandt van Keppel*.

Accordeert met deszelfs origineel.

De directeur van het kabinet des konings

(get.) *A. G. A. van Rappard*.

— Men verneemt, dat door Z. M. tot civiele leden en derzelver plaatsvervangers in de onderscheidene militie-raden voor de ligting der nationale militie van 1841 zijn benoemd, voor:

Gelderland: Te Arnhem, de heeren: *W. J. E. baron van Lijnden tot Hemmen* en *J. A. Troost*; plaatsvervangers: *S. F. A. baron van Pallandt van Oud Beijerland* en *L. J. Böhlingk*. Te Zutphen: *J. A. J. baron Sloet tot Oldhuis* en *mr. D. E. Wilbrenninck*; plaatsvervangers: *C. A. baron Mackay* en *P. J. Swaving*.

— Bij het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van het tarief, in de afdelingen van de Tweede Kamer heeft men algemeen zijne goedkeuring gehecht aan de voorgestelde bepaling, om de Westindische volkplantingen, ten aanzien der vrijstelling van hare producten, op gelijke lijn te plaatsen als de Oostindische. Men drong algemeen ten sterkste op de invoering van zoodanige bepaling aan, en het werd door de leden bejammerd, dat dezelve weder verboden was aan andere, die minder aannemelijk toeschenen. Men gaf den wensch te kennen, dat, bijaldien het ontwerp overigens geen verder gevolg mogt hebben, deze bepaling afzonderlijk zou worden voorgedragen, terwijl zij alsdan ongetwijfeld zou worden aangenomen. Reeds te lang toch, voerde men aan, werden de Westindische bezittingen gedrukt. Bij den kwijnenden staat derzelve, en den last, dien zij het moederland opleggen, is het allezijs wenschelijk, dezelve meer gelijk op met Oostindië te doen concurreren. Ook werd er gevraagd, of het niet noodig was om bij deze gelegenheid de slotbepaling van artikel 75 der wet van den 26ten augustus 1822 in te trekken; zeggende dat doorvoer naar de koloniën van Suriname niet mag geschieden; dit toch was niet alleen onbillijk, maar streed ook met de strekking van dit artikel.

Ten aanzien van art. 4 heeft men de bedenking gemaakt, of het wel grondwettig genoemd kan worden, om de grensbewoners in eenen exceptionelen en nadeligen toestand te plaatsen. Sommige leden verklaarden zich zeer stellig tegen de zoo aanzienlijke uitbreiding van het terrein van toezigt, bij artikel 162 der algemeene wet bedoeld, en wel voornamelijk op grond, dat alsdan zeer aanzienlijke plaatsen en gemeenten, vooral aan onze zuidelijke grenzen gelegen, geheel in dit belemmerd territoir zouden moeten vallen, en de bevolking dier plaatsen aan de lastigste formaliteiten onderworpen worden; de geheele vrijvalling van dat gedeelte des terreins, hetwelk nu aan toezigt is onderworpen, hoewel onder min moeilijke voorwaarden, kon deze leden geenszins bevredigen. — Men meende te mogen betwijfelen, of het voordeel, uit dezen voorgestelden maatregel te wachten, wel opwegen zal de bezwaren, die daaruit voor vele ingezetenen zullen ontstaan. — Men vreesde ook, dat het getal kostbare commiesen met de meerdere uitgestrektheid van het onvrij territoir moet toenemen; terwijl het anders van de eene zijde duizende menschen bezwaart en het den smokkelhandel niet weert. — In eene der afdelingen heeft men het denkbeeld van compensatie met veel nadruk bestreden. Immers de tweede linie, zeide men, is thans bijna aan geen toezigt onderworpen, terwijl de eerlijke bewoners van het eerste aan de meest drukkende lasten, ten gevolge van dat toezigt, zijn blootgesteld. Men kon geene compensatie vinden in het opleggen van bezwaren over een terrein, dat dezelve thans niet kent, en in de ontheffing van toezigt over eene uitgestrektheid, waar dezelve thans bijna niet bestaat. Onbillijk vindt men het in het algemeen, om een gedeelte der bevolking als het ware eene straf op te leggen voor de euveldeeden, welke door kwalijkgezinden worden bedreven; en men wenscht uit dat oogpunt minder partijdige maatregelen, ter uitoefening van de surveillance, te zien daargesteld.

Andere leden, die de twee linie beschouwen als eene contrôle der eerste, achten het opheffen van dezelve niet doelmatig; terwijl andere leden het voorgestelde als eene proefneming beschouwen, en in hetzelfde berusten, mits de verkregen regten der ingezetenen op het terrein, hetwelk nu tot de eerste linie behooren zal, geëerbiedigd worden.

Nog andere leden verklaarden zich ernstig voor het denkbeeld van een eensoortig onvrij territoir, en prezen hetzelfde aan, op de door de regering aangegeven gronden.

Eindelijk waren er eenigen, die nog geen bepaald gevoelen over deze belangrijke verandering in het bestaande stelsel durfden uiten.

In eene der afdelingen waren drie leden van oordeel, dat de voorgestelde bepalingen den smokkelhandel niet zullen beletten, en verzoegen zich in het begrip, dat een veel krachtiger middel zoude gelegen zijn in de af-

schaffing van alle transactiën, en in het brengen van alle zaken voor de regtbanken, welke de bevoegdheid zouden hebben de strafbepalingen te modereren. Het bekend maken van de namen der smokkelaars merkt men daarbij aan, als een geschikt middel om den oneerlijken handelaar niet met den eerlijken op dezelfde maatschappelijke lijn te plaatsen."

— Men meldt, dat bij een dezer dagen door Z. M. genomen besluit is bepaald:

1°. Dat de posten van secretaris bij de directiën der marine te Amsterdam, te Rotterdam en te Vlissingen zullen worden ingetrokken.

2°. Dat het bij het vorige artikel vastgestelde beginsel reeds dadelijk zal worden toegepast bij de directie der marine te Rotterdam, en

3°. Dat die toepassing te Amsterdam en te Vlissingen eerst dan plaats zal hebben, wanneer daartoe door het verplaatsen of pensioneren van de tegenwoordige titularissen de gelegenheid zal ontstaan.

— Gisteren heeft alhier de publieke verkoop plaats gehad van 31 paarden en onderscheidene koetsen, toebehorende aan Z. M. koning *Willem Frederik*, en welke door Z. M. *Willem II* niet in gebruik zijn genomen. Ook verneemt men, dat het overblijvende personeel der hofhouding van Z. M. koning *Willem Frederik* door den thans regerende koning zal worden gepensioneerd.

Arnhem, 13 jan. Meenden wij gisteren de stedelijke regering opmerkzaam te mogen maken op het doen reinigen der straten, — zeer aangenaam is het ons haar reeds heden dank te kunnen zeggen voor den ijver waarmede zij dezen morgen het nuttige werk heeft doen aanvaugen.

Mengelwerk.

Eene Vraag.

Reeds meermalen hadden wij opgemerkt dat verscheiden Duitse dagbladen (die *nota bene* over Arnhem gaan) even spoedig, zoo niet spoediger aan de uitgevers der Amsterdamsche bladen schenen te worden bezorgd dan aan den uitgever der *Arnhemse Courant*. Een nieuw blijk van dusdanige, — kon zij aan het postkantoor worden geweten, — onverantwoordelijke vreemdheid, ontvingen wij dezen morgen bij de insage van het *Handelsblad*, hetwelk een bericht uit de Pruisische *Staats-Zeitung* (betrekkelijk den moord des bisschop *v. Hatten*, gedagteekend *Königsberg*, 6 jan.) aanhaalt, waarvan wij het nummer eerst gisteren (dinsdag) avond ontvingen. Bij het *Handelsblad* kan dat nummer niet later zijn ontvangen; wilde het er nog gebruik van maken voor zijne courant die des avonds op den post zijn moet.

Wij vragen derhalve: hoe kan het *Handelsblad* Duitse dagbladen, welke het even als wij van den post ontvangen moet, gelijktijdig of vroeger ontvangen dan wij?

Men zal het publiek toch niet willen wijsmaken dat het ook daarvoor een *duivenpost* onderhoudt.

Bezuiniging bij het departement van oorlog.

(Ingezonden.)

Van alle zijden hoort men van oeconomie spreken bij de armee, behalve bij de administratie, die zoo veel geld kost en zoo groot is dat dezelve genoegzaam zoude zijn, wanneer men 120,000 man te yelde had.

Menige intendant van de 2de en onder-intendant van de 1ste en 2de klasse heeft niets anders te doen dan een hospitaal en een garnisoens-bakkerij te suteilleren, zoo als te Utrecht, Nijmegen, in Grave en meer andere plaatsen; evenwel genieten die heeren tusschen de twee, drie en vierduizend guldens, en dit toezigt werd in den tijd dat de troepen in de provincie Noord-Brabant gekampeerd of gekantoneerd waren, door de plaatselijke kommandanten waargenomen; en dat kostte niets aan het gouvernement. Om die heeren nu te plaatsen geeft men hun zulke ambtjes, ja somwijlen wonen zij een uur van de stad, of zijn er in 't geheel niet, dat zij kostbare meubels, waarbij veel te geschenken, en de jonge lieden om hun metier te leren, en de oude spreekwoord: die digt bij 't vuur zit warmt zich 't best.

Aan den Avondbode.

(Over het Belastingstelsel.)

Onder dit opschrift, behelst de *Vlissingche Courant* van den 9den een artikel, waaraan wij het volgende ontleenen. Het strekt ten antwoord op het artikel van den *Avondbode*, waarvan wij gewag maakten in ons nummer van den 7den dezer maand.

De *Avondbode* heeft zich een artikel laten toezenden, opgenomen in zijn nummer van den 2den januari 11. hetgeen de strekking heeft:

1o. om, hetgeen wij met cijfers bewezen en gestaafd hebben, — dat namelijk ons belastingstelsel onevenredig, en op de mindere standen te zwaar drukt, — zomeren cijfers te weerleggen;

2o. om ons bevreemd te maken, door bedreigingen van in een belagchelijk of hatelijk daglicht geplaatst te worden, voor zoover wij namelijk niet van onze wijze van beschouwen terug komen; iets, hetwelk, volgens den *Avondbode*, boosaardige bedoelingen zou moeten doen vooronderstellen, » waartoe de redactie van de » de *Vlissingche Courant* in het algemeen, naar ons » inzien, geene aanleiding geeft; » zegt hij nogtans.

Dit laatste is, in den mond van den *Avondbode* en zijne vrienden, waarlijk nog al iets erkend, en zal het later wellicht wat moeilijker maken, om de schrijvers van den *Vlissinger* in een belagchelijk en hatelijk daglicht te stellen.

Met het eerste heeft men intusschen reeds een begin willen maken, door de aardigheid der onderstelling, dat wij onze becijferingen aan » het keukenboekje » ontleend hebben. Het zou uwe vrienden niet bevallen, *Avondbode*, wanneer uit het keukenboekje van ieder huisgezin kon worden opgemaakt, wat de *fiscus* van hetzelfde vordert.

Toen NEWTON zeepbellen blies en waarnam, om te geraken tot de theorie der kleuren, werd hij om deze zijne handeling nitgelagchen.

Wij, die, met de lijst der onmisbare levensbehoefden in de hand, trachten te geraken tot de *practische* kennis van den nood en den druk der minvermogene klassen, met het doel om derzelver *materiëlen* en *morelen* welstand te verbeteren, wij mogen ons dus wel niet verwonderen, over de laffe aardigheid van eenen *Avondbode*, of zijnen *correspondent*.

Wij hadden wel voorzien, dat zij, die ons artikel zouden bestrijden, onze cijfers niet konnende tegen spreken, met de redenering zouden voor den dag komen, waaraan de *Avondbode* zich bedient: » *Beter » ware het wellicht den huisvader geweest niet te » huwen* » O gowis! het pad der ongebondenheid en zedeloosheid is ruim en breed genoeg, en het getal onechte kinderen is jaarlijks toch reeds zóo aanzienlijk, dat het op enkele duizenden onder of boven niet kan aankomen. » Doch neen, » zegt de *A. B.* » men » gevoelt het volkomen, dit kan niet als beginsel worden aangenomen; het is van het hoogste belang in » eene welgeordende maatschappij, dat in de eerste » plaats het wettig huwelijk wordt beyorderd. » Maar waarom dan de opmerking gemaakt, *Avondbode*, — die gij zelf terstond voor nietig verklaren moet. Immers klaarblijkelijk daarom, dat diegenen uwer lezers, welke niet zóo geheel van de gegrondheid uwer tweede stelling overtuigd zijn, gelegenheid zouden vinden, bij de eerste stil te staan, en zich aan deze te hechten?

Op die wijze wordt dan toch ten deele het doel bereikt, hetwelk gij niet openlijk durft laten blijken, te beoogen; — aan de in ellende verkeerende minvermogene huisgezinnen te doen toeroepen: » *het is uwe eigene schuld!* »

Maar waarom spraakt gij ook niet van *teleurstellingen* en *misrekeningen*? Niet waar, wanneer de zoudanige, bij de verlichte regering van een der beschaafde rijken van Europa, tot zekere hoogte plaats grijpen, den zal het wel eenen eenvoudigen man, uit den minvermogenden stand, niet bijzonder en vel kunnen worden geduid, wanneer hij zich verwachtingen gevormd, berekeningen gemaakt had, welke later niet worden verwezenlijkt?

Ook dit had door u, ter versoepeling van den huisvader, kunnen worden aangevoerd.

Hoogst gewaagd is verder uwe bewering, dat een huisgezin met een geregeld wekelijksch inkomen van f 6 — niet zou behooren tot de *minvermogende*, maar tot de *aanvermogende* klasse, welke zonder liefdegaven niet kan bestaan. Ware dit zóo, *Avondbode*, zou dan niet ruim de helft der bevolking van Nederland tot liefdegaven de toevlugt moeten nemen? Eénve denk hier eens over na, en vergelijk dan eens de statistieke tabellen van het armwezen, en gij zult spoedig overtuigd worden van de ongegrondheid uwer stelling.

Maar, waar vinden dan die allen, welke geene lief-

degaven inroepen, het te-kort? vraagt gij, dat in d *Vlissingche Courant* wordt opgegeven. als bij hen te bestaan. Wij hebben niet beweerd, dat dit gevonden werd.

Wij hebben gesproken van *ontbering*, van *inkrimping*, van dagelijksche *defoits*, op hetgeen er noodig is, om hunne lichamea vlog, gezond en sterk te doen blijven.

Hetgeen wij, als *gebruikt* wordende, hebben opgegeven, wordt *werkelijk* gebruikt, in die tijden, wanneer zij zich dit kunnen aanschaffen.

Komt nu de tijd, dat dit *niet* het geval is, dan brengt men kleederen, huisraad, of misschien nog een stukje goud of zilver, overblijfsel van eenen minder zorgvollen leeftijd, naar de leenbank; of men leent van eenen wat beter gestelden bekende; of men borgt bij den bakker of winkelier: — en wat men op *die* wijze niet vinden kan, of wat er *nog* te-kort komt, dat vult men aan door — *ontbering*. Zoo lang men nu de zaken op die wijze dragende kan houden, behelpt men — en bespaart zich voor bureu en bekenden de vernedering, van tot de openbare liefdadigheid de toevlugt te nemen.

Dat men er *eindelijk* toe komt en komen moet, wanneer de beleenbare voorwerpen daarheen, en de gelegenheid om *meer* te leenen of te borgen heeft opgehouden, dit ontkennen wij niet. Maar dat men er *niet* toe komen zou, liet de *fiscus* han het grootste deel behouden van de f 106, welke som nu van hun inkomen van f 312 moet gemist worden; dat *dan* de vrijwillig opgelegde ontberingen en inkrimpingen toereikend zijn, om het te-kort dat nog bestaan moegt te dekken; dat *dan* het getal bedeeden geringer, de armenlast minder drukkend, de transporten bedelaars naar de Ommerschans minder talrijk, en de huisselijke kommer en zorgen bij deze klasse minder knellend zijn zouden, — dit meenen wij op goeden grond te mogen beweren.

De huisvader, door *dan* niet jaarlijks achteruit te gaan, zou dan wel degelijk gered zijn, en het zoolang kunnen uithouden, tot zijne kinderen grooter en tot eenige verdiensten in staat gesteld waren, en dat de schrijver in den *Avondbode*, zonder bewijs, het *te-gendeel* aanneemt, — kunnen wij niet helpen.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, in overweging genomen hebbende, dat mogelijk deze of gene der jonge lieden, geboren in den jare 1822, verzuimd mogten hebben zich ter secretarie dezer stad in het register der lotelingen voor de nationale militie te laten inschrijven, — vermanen dezelve zulks alsnog voor den twintigsten dezer maand te doen, als wanneer het register zal gesloten worden, en zij, bij een verder verzuim, zich-zelve de nadelen, bij de wet voorgeschreven, te wijlen zullen hebben.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk.

Arnhem, den 9den januari 1841.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem maken bij deze bekend aan de lotelingen voor de nationale militie, aan welke bij eene der vorige ligtingen van 1837, 1838, 1839 en 1840 een dienstpligtig nummer is te beurt gevallen, doch die door den militie-raad, of door heeren gedeputeerde staten voor een jaar zijn vrijgesteld, en weder aanspraak op vrijstelling vermeen te hebben, dat zijlieden, of wel derzelver betrekkingen, zich moeten susteren voor den militie-raad, zitting houdende in het loeaal achter het stadhuis op maandag den 8ten februari dezes jaars, des morgens ten 10 ure.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zal kunnen voorwenden zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter gewoener plaatse.

Arnhem, den 12den januari 1841.

Advertentien.

Op den 12den Januari 1841, is te VLEP van eenen zoort bevallen, JOHANN A CATHARINA HENNIJ, geb. BROUWER.

Heden overleed, in den gezegenden ouderdom van circa 85 jaren, mijne waarde Moeder, MAGDALENA BUDDINGH, Weduwe van wijlen TOMAS KOOLIJ, en leven Beurtschipper op 's Hage. Hare nagedachtenis zal steeds bij mij, hare Behuuden Kinds-Kinderen in zegening blijven.

ARNHEM, den 7den Januari 1841. W. KOOLIJ.

+++ De Notaris MARIN, te Lochem, zal, +++ op Donderdag den 21sten Januari e. k., des voormiddags ten 10 ure, ten huize van T. EGGINK, te Laren, verkoopen:

Ruim 200 staks EIKEN-BOOMEN, geschikt tot PALEN, BALKEN, BERGROEDEN, TIMMER- en aander WERKHOUT.

En 20 zware POPULIEREN, geschikt tot PLANKEN en KLOMPEN, en eenige BEUKEN-BOOMEN. — Alles staande op het Katger en de Koterij, onder Laren, en op het Lenscheer, in Harfsen, onder Gorsel; aanwijzing door de respectieve Bouwlieden,

† † † Zij, die iets te vorderen mogten hebben † † van- of verschuldigd zijn aan de ouder † † beraad aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Hoog Wel Geboren Heer FREDERIC OLIVIER JOSEPH BARON HACKFORTH TOT DEN HAM, op den 4den November 1840 te Groenlo overleden, worden verzocht daarvan ten spoedigste opgave of betaling te doen ten Kantore van den Heer en Mr. J. VAN LAMS-WEERDE, te Zutphen.

DE HUUR

Een afzonderlijk BOVENHUIS, voor drie jaar nieuw gebouwd, bestaande in vier behangen en geplafondeerde KAMERS, KEUKEN, KELDERS, een vrijen DROOG-ZOLDER over het geheele Huis, MEIDEN-KAMER enz. — Voorts WELLEN REGENWATER-POMP, en verdere Gemakken. — Te aanvaarden met 10. Februarij of Mei aanstaande, en te bevragen bij J. B. TERBEEK, in de Broederstaat, te Arnhem.

VRAAG

VOOR DE

VIERDE

UITGAVE

De Vierde op Nieuw Vermeederde en Veel Belangrijker Uitgave van Geneesmiddel voor Armen en Rijken, uitgegeven door NAYLER & COMP., te Amsterdam, en thans door het geheele Land te bekomen, behelst eene menigte Gevallen, waarin

ZOUT MET COGNAC

gezegevierd heeft; benevens Aanwijzingen tot het In- en Uwendig Gebruik van het Geneesmiddel, reeds herhaalde malen beproefd in Gevallen van

Aangezigtspijn,	Jicht,	Ontstekingen,	Tandpijn,
Belroos,	Kanker,	Oorpijn,	Tering,
Beroerte,	Klieren,	Opene Beenen,	Uitslag.
Bloedspuwing,	Kolijk,	Pijn in de Zijde,	Verlamming,
Galziekte,	Koorts,	Rheumatismus,	Winterbuilen,
Graveel,	Lintwormen, Roos,	Wonden,	
Hoofdpijn,	Longtering, Scrofula,	Zweren, enz.	

Leest! Beproeft!! Oordeelt!!!

STADS SCHOUWBURG.

Op Zaterdag den 16den Januarij 1841,

No. 6 van het Abonnement:

DE SCHIPBREUK

DER

MEDUSA.

Historisch Romantisch Tooneelstuk in 5 Bedrijven, door den Heer W. GREEVEN.

AANVANG TEN ZES URE.

Waterhoogte te Arnhem.

Don 13 Jan. 1 El 8 Palm 2 Duim; gew 2 Duim; gev. 0 D

Prijs-Courant der Effecten.

	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 4 u.
DINGSDAG 12 JANUARI.			
NEDERL., Werk. Schuld a 2½ pCt.	50½	50½	
Dito Dito . . . 5 »	97½	97½	97½
Uitgestelde Schuld . . . »			
Kansbiljetten f			
Amortisatie-Syndicaat. a 4½ pCt.	86½	86½	86½
Dito Dito . . . 3½ »	71		
Handelmaatschappij . . . 4½ »	158½	159	158½
Nieuwe Dito . . . 4½ »			
Nieuwe Dito 1837 . . . 4½ »			
Oostindische Leening » 5 »	95½	95½	95½
Spoorweg Haarlem . . . »	92½		
Aand. Rijn-Spoorweg . . . 4½ »			
FRANKR. Inschrjv. G B » 3 »	78		
SPANJE. Leening Ardoin » 5 »	22½	22½	21½
Dito onbep. stukk. . . 5 »			
Passive »	6		
Deferred »			
Fransche Uitgestelde . . . »	6½	6½	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 3 »			
RUSL. H & C. 1798, 1816. » 5 »	10½		
Dito 1828, 1829 . . . 5 »			
Dito 1831, 1833 . . . 5 »	97½	97½	
Oblig. te Londen . . . 5 »			
Dito te Hamburg. . . 5 »			
Inschrjving in Assign. » 6 »	97½	97½	97½
Certific. van dito. . . 6 »	69½		
POLN. Aandeel. a f 300 » f			
Dito a f 500 » »			
OOSTERR. Aand. a f. 100 » f			
Dito a f 250 »			
Metalliek » 5 »	103½		
Dito » 3 »			
Dito » 2½ »			
BRAZILIE. Dito dito » 5 »	75½		

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.